

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

cxxxv [i.e. iii]. Co[n]cursus Dei in actu primo est volitio Dei absoluta,
efficax, quoad causas necessarias determinata, quoad liberas
indeterminata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

liberè tamen, effectum, quas offerendo absque prædeterminatione facere potest, ut homo infallibiliter, liberè tamen, eliciat actum, quem Deus ipse voluerit.

III. Concursus Dei in actu primò, quo redditur omnipotentia in actu primo proximo. expedita ad cooperandum creaturis, quò ad causas necessarias, est voluntas Dei absoluta, efficax, determinata, quâ dicit: *Volo hîc & nunc cum hac causa necessaria concurrere ad tales effectus, ad quos ipsa ex natura sua est determinata.* Quod decretum, quia applicatur illis, illud, & non aliud exigentibus, sive quia Deus movetur ad illud applicandum ab ipsis causis necessariis, dicitur, etiam ab illis determinari ad speciem. Quò ad causas verò liberas, est volitio Dei absoluta efficax, sed indeterminata & indifferens, quâ dicit: *volo hîc & nunc concurrere cum voluntate creata ad hunc actum amoris, vel ad hunc actum odii vel ad hanc utriusque omissionem;* tale enim decretum maximè proportionatum est libertati causæ secundæ, utpote relinquens illam in actu primo proximo omninò indifferentem. Est efficax, quia habet suum intentum; hoc enim tunc habet, quando vi illius ponitur vel

amor, vel odium, vel utriusq; omisio. Est absolutum & non conditionatum hoc modo: *volo cum voluntate elicere amorem, si illa elicerit amorem, vel volo cum illa elicere odium, si illa elicerit odium &c.* quasi Deus expectet, quid faciat voluntas, & hoc præviso, velit etiam ipse ad id concurrere; videre enim non potest Deus, quid voluntas creata sit factura, nisi antecedenter videat suum concursum jam præparatum, utpote qui est unum ex necessariò prærequisitis ad agendum. Neq; est conditionatum hoc modo: *volo concurrere simpliciter cum creatura ad amorem, si illa concurrat ad amorem;* cum enim concursus Dei & creaturæ in actu secundo sit idem, & hunc non possit creatura ponere, nisi antecedenter sibi habeat applicatam omnipotentiam, seu concursum Dei in actu primo, est hoc idem dicere; ac *volo meum concursum, si ponatur meus concursus;* quod est nugatorium. Est denique indifferens & indeterminatum, etsi determinatū dein à causa secunda habeat determinatum effectum, quem quia præcisè non intendit, manet in actu primo indifferens; & tale ut sit, necessè est, cum aliàs nequeat relinquere voluntatem in actu primo
 proxi-

proximo indifferētem ad utramq; contradi-
ctionis & cōtrarietatis partem, adeoq; dicen-
dum non est, esse determinatum cōcomitans
operationem liberam ex eo, quòd Deus præ-
viso per scientiam mediam amore futuro sub-
tali auxilio, illum velit determinatè; præter-
quã enim, quòd hoc decretum, utpote unum
ex prærequisitis ad operationem liberam, nō
possit se habere cōcomitanter ad illam, dum
voluntas à Deo videtur positura libere amo-
rem sub tali auxilio, videtur quoquē in actu
primo proximo expedita ad odium, & tamen
nō adest decretum determinatum ad odium.
Ac demum Deus nequit dicere simpliciter: *si
offeram illi meum concursum cum tali auxilio
extraordinario, illa ponet amorem libere* sed
debet dicere: *si offeram meum concursum non
determinatum &c.* Nec est, quòd dicas, po-
tentiam progressivam non applicari ad am-
bulandum per similem volitionem disjuncti-
vam ambulandi vel ad dexterã vel sinistram;
potentia enim progressiva ita indeterminatè
applicata, nec à se ipsa, nec ab alio ulterius de-
terminatur, uti omnipotentia sic applicata
determinatur dein à creatura. Nequē talis
indeterminatio involvit imperfectionem,
cum

cùm non oriatur ex objecti confusa representatione. Neq; supervacaneum est, Deum offerre concursum ad illam partem, ad quam scit, creaturam se non determinaturam; præterquam enim, quòd id ad salvandam libertatem sit necessarium, Deus non offert suum concursum, post prævisam absolutè determinationem creaturæ.

IV. Concursus hic Dei in actu primo indifferens determinatur dein à creatura, sive ea libera sit, sive non, ad speciem actus; ex duabus enim causis, quarum una est universalis, indifferens, utpote alteri attemperata seu applicata per voluntatem præviam, adeoque nec proximè libera, qualis est causa prima respectu causæ secundæ, tam liberæ, quàm necessariæ; altera verò est particularis & vel proximè libera sui quæ determinativa, utpote quæ habito seu oblato concursu alterius potest agere & non agere; vel certè ex natura sua determinata ad talis speciei effectus, qualis est causa secunda, tunc censetur determinari causa universalis, id est, ratio, quare hic specie effectus præ opposito specie effectus procedat, non refunditur in universalem, sed particularem. Neq; sic Deum à
crea-